

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ZK, i egenskap av efterträdare till JM, konkursförvaltare för BMA Nederland BV

Kärande: BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

Ytterligare deltagare i rättegången: Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

Domslut

- 1) Artikel 7 led 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att domstolen i hemvistorten för ett bolag vars skulder inte kan drivas in på grund av att det bolagets modermoderbolag har åsidosatt sin omsorgsplikt gentemot det förstnämnda bolagets borgenärer är behörig att pröva en kollektiv talan om utomobligatoriskt skadeståndsansvar som konkursförvaltaren för detta bolag, inom ramen för sitt lagstadgade uppdrag att avveckla boet, har väckt för samtliga borgenärens räkning men inte i deras namn.
- 2) Svaret på den första tolkningsfrågan blir inte annorlunda om det beaktas att en stiftelse i det nationella målet agerar för att försvara borgenärernas kollektiva intressen och att de processhandlingar som företas i detta syfte inte tar hänsyn till borgenärernas individuella förhållanden.
- 3) Artikel 8 led 2 i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att om den domstol där den ursprungliga talan väcktes återkallar sitt beslut att förklara sig behörig att pröva talan automatiskt, så förlorar den därmed automatiskt sin behörighet att pröva de yrkanden som framställs av intervenienten.
- 4) Artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) ska tolkas så, att den lag som är tillämplig på en skyldighet att betala ersättning till följd av den omsorgsskyldighet som åligger modermoderbolaget till ett bolag som har försatts i konkurs, i princip, är lagen i det land där det sistnämnda bolaget har hemvist. Att det föreligger ett finansieringsavtal mellan dessa två bolag, innehållande en prorogationsklausul, är emellertid en omständighet som kan innebära en uppenbart närmare anknytning till ett annat land, i den mening som avses i punkt 3 i den artikeln.

⁽¹⁾ EUT C 443, 21.12.2020.

**Domstolens dom (femte avdelningen) av den 10 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från
Amtsgericht Hannover – Tyskland – Förfarande mot K**

(Mål C-519/20) ⁽¹⁾

*(Begäran om förhandsavgörande – Invandringspolitik – Direktiv 2008/115/EG – Förvar i avvaktan på
avlägsnande – Artikel 16.1 – Direkt effekt – Särskild förvarsanläggning – Begrepp – Förvar i en
fängelseanläggning – Villkor – Artikel 18 – Nödsituation – Begrepp – Artikel 47 i Europeiska unionens
stadga om de grundläggande rättigheterna – Effektiv domstolsprövning)*

(2022/C 171/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: K

ytterligare deltagare i rättegången: Landkreis Gifhorn

Domslut

- 1) Artikel 16.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna ska tolkas så, att en särskild enhet vid en fängelseanläggning som även om den har en egen direktör är underställd ledningen för anläggningen och står under tillsyn av ministern med ansvar för fängelseanläggningarna och i vilken tredjelandsmedborgare hålls i förvar, i avvaktan på avlägsnande, i särskilda byggnader med egna faciliteter och som är isolerade från enhetens övriga byggnader, i vilka personer som dömts för brott är inhysta, kan anses utgöra en "särskild förvarsanläggning" i den mening som avses i denna bestämmelse, under förutsättning att de förhållanden under vilka dessa personer hålls i förvar i möjligaste mån undviker att förvaret liknar ett inspärrande i en fängelsemiljö och att dessa förhållanden är av sådan beskaffenhet att de grundläggande rättigheter som garanteras av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och de rättigheter som stadfästs i artiklarna 16.2–16.5 och 17 i detta direktiv iaktas.
- 2) Artikel 18 i direktiv 2008/115, jämförd med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att en nationell domstol som inom ramen för sin behörighet har att fatta beslut om att en tredjelandsmedborgare ska tas i förvar eller fortsätta att hållas i förvar, i avvaktan på avlägsnande, i en fängelseanläggning, måste kunna kontrollera att de villkor som anges i nämnda artikel 18, för att en medlemsstat ska ha möjlighet att föreskriva att tredjelandsmedborgaren ska hållas i förvar i en fängelseanläggning, är uppfyllda.
- 3) Artikel 16.1 i direktiv 2008/115, jämförd med principen om unionsrättens företräde, ska tolkas så, att en nationell domstol ska underlåta att tillämpa bestämmelser i en medlemsstat enligt vilka det tillfälligt är tillåtet att hålla tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet i förvar, i avvaktan på deras avlägsnande, i fängelseanläggningar, där de hålls avskilda från vanliga interner, när de villkor som anges i artiklarna 18.1 och 16.1 andra meningen i detta direktiv, för att sådana bestämmelser ska vara förenliga med unionsrätten, inte, eller inte längre, är uppfyllda.

(¹) EUT C 19, 18.1.2021.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 3 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen – Finland) – Förfarande som anhängiggjorts av A

(Mål C-634/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Erkännande av yrkeskvalifikationer – Direktiv 2005/36/EG – Tillämpningsområde – Villkor för rätt att självständigt utöva läkaryrket i den mottagande medlemsstaten – Examensbevis som utfärdats i ursprungsmedlemsstaten – Rätt att utöva läkaryrket under en begränsad tid på tre år – Under tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person och samtidigt som en treårig specialistutbildning i allmänmedicin genomförs – Artiklarna 45 och 49 FEUF)

(2022/C 171/16)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen (Finland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A

Deltagande i förfarandet: Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus - ja valvontavirasto

Domslut

Artiklarna 45 och 49 FEUF ska tolkas på så sätt att de utgör hinder för att den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten, med stöd av nationell lagstiftning, beviljar en person rätt att utöva läkaryrket under en tid som är begränsad till tre år och på det dubbla villkoret att den berörda personen dels ska utöva sina uppgifter under ledning och tillsyn av en legitimerad läkare, dels under samma tid ska genomföra en treårig särskild allmänläkarutbildning, för att kunna få rätt att självständigt utöva läkaryrket i den mottagande medlemsstaten, med beaktande av att personen, som har genomfört en medicinsk grundutbildning i ursprungsmedlemsstaten, innehar det bevis på formella kvalifikationer som, vad gäller